

Hvad Beværtningsnæringen angaar, drister man sig ikke, i alt Fald for Tiden, til at bringe en Lukning af Beværtningssteder i Forflag, men det maa findes naturligt, at den Ret til at sælge ud af Huset, som i visse Tilfælde kan tilkomme Beværtningsdrivende, jfr. Næringsloven af 29de December 1857 §§ 58 og 64, ikke bør kunne udøves i den Tid, Butikerne skulle holdes lukkede, da den i Virkeligheden udgjør en med Beværtningsnæringen forbunden Handel. Dog bør det formentlig være Konditorer tilladt at sælge Kager i Analogi med Bagerens Ret til at sælge Brød af alle Arter, da Publikum selvfølgelig ligesaavel ved Kager som ved Brød vil fordrø, at de ere friske.

Ministeriet har troet ikke at burde forsømme at gjøre Skridt til at faa den Del af Spørgsmaalet om en Revision af Helligdagslovgivningen ordnet, som man formentlig forholdsvis let vil kunne enes om, medens det maa være Fremtiden forbeholdt at træffe Bestemmelser om de andre mere omtvistede Punkter, hvorom der herfter yderst forskellige Meninge. Det er efter Ministeriets Mening ubilligt mod de Mange i Spørgsmaalet om Butikslukningens Interesere, at dettes Afgjorelse skal udsættes efter og sættes i Forbindelse med de andre Helligdagslovgivningen vedkommende omtvistede Spørgsmaal.

(The following text is mirrored bleed-through from the reverse side of the page and is largely illegible due to its orientation and low contrast.)